

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.831 van 10 november 1998
in de zaak A. 79.238/XII-1488.**

In zake : Ingrid DE MEUTER,
wonende te GENT,
Rijksenbergstraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Wetenschapsbeleid,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. GERARD,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ingrid
DE MEUTER op 6 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing
van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- "- de beslissing van onbekende datum waarbij een
betrekking van wetenschappelijk personeelslid voor
een kandidaat, houder van een diploma van licentiaat
of doctor binnen het studiegebied van de kunstwetenschappen,
met specialisatie in het gebied van
wandtapijten en textiel, wordt vacant verklaard.
Deze vacature werd gepubliceerd in het Belgisch
Staatsblad van 19.06.1998.
- de impliciete weigering deze betrekking toe te
wijzen aan verzoekster";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift,
waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging
vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1998, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 20 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat D. CAUWELIER, die loco Advocaat D. GERARD verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij arrest nr. 57.931 van 31 januari 1996, vernietigt de Raad van State, op vordering van verzoekster, het koninklijk besluit van 13 november 1992 waarbij Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar wordt benoemd tot attaché (specialiteit wandtapijten en textiel) bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.2. Op 21 september 1996 wordt in het Belgisch Staatsblad een nieuwe oproep tot de kandidaten voor een betrekking van wetenschappelijk personeelslid met specialisatie wandtapijten en textiel bekendgemaakt.

1.3. Bij arrest nr. 64.979 van 5 maart 1997, beveelt de Raad van State, op vordering van verzoekster, de schorsing van "de uit de in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996 gedane oproep tot de kandidaten blijkende beslissing om de betrekking van wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis opnieuw vacant te verklaren".

1.4. Inmiddels werd Elsje JANSSEN, ingevolge de voormelde oproep tot de kandidaten, bij koninklijk besluit van 13 december 1996 voor een mandaat van twee jaar benoemd tot attaché bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.5. Bij arrest nr. 68.641 van 7 oktober 1997, vernietigt de Raad van State, op vordering van verzoekster, het koninklijk besluit van 13 december 1996 waarbij Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar wordt benoemd tot attaché bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.6. Bij nota van 20 mei 1998 stelt de secretaris-generaal a.i. de Minister van Wetenschapsbeleid voor om een oproep tot de kandidaten voor twee vacante betrekkingen van niet leidinggevend wetenschappelijk personeel bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in het Belgisch Staatsblad bekend te maken.

De secretaris-generaal a.i. stelt dat het aangewezen is om voor de betrekking die ingevolge de vernietiging van de benoeming van Elsje JANSSEN vacant werd een nieuwe procedure in te zetten, en dit om de volgende redenen :

"- aldus zullen nieuwe kandidaten de gelegenheid hebben hun kandidatuur te stellen en zal de Commissie voor Werving en Bevordering van alle kandidaten geactualiseerde dossiers kunnen beoordelen;

- in de publicatie van de vacature in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996, welke aanleiding gaf tot de vernietigde benoeming, werd uiteraard de toen geldende beperking inzake leeftijdsgrens bij aanwerving opgenomen; daar recente wettelijke bepalingen deze beperking hebben verboden is het -bij het openen van een nieuwe procedure- mogelijk dat kandidaturen zouden worden ingediend door geïnteresseerden die voorheen waren uitgesloten ingevolge die leeftijdsgrens".

1.7. Op 19 juni 1998 wordt in het Belgisch Staatsblad een oproep bekendgemaakt voor twee betrekkingen van wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

Een van deze betrekkingen is voorbehouden aan een kandidaat met het diploma van licentiaat of doctor binnen het studiegebied van de kunstwetenschappen, met specialisatie in het gebied van wandtapijten en textiel.

Het is van deze beslissing dat verzoekster thans de schorsing vraagt.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat een oproep tot de kandidaten slechts een voorbereidende handeling is die niet voor schorsing of vernietiging vatbaar is en dat bovendien die oproep de betrokkenen geen nadeel toebrengt, zodat verzoekster bij haar vordering geen belang heeft;

Overwegende dat, wat betreft de vordering tot schorsing van de "impliciete weigering deze betrekking toe te wijzen aan verzoekster", dezelfde partij stelt, onder verwijzing naar het arrest nr. 68.641 van 7 oktober 1997, dat de uitdrukkelijke vernietiging van een impliciete weigering van benoeming maar zin heeft wanneer de overheid de rechtsplicht had degene aan wie de benoeming geweigerd werd te benoemen,

wat ter zake niet het geval is en dat bovendien de vacantverklaring geenszins de weigering impliceert de betrekking aan verzoekster toe te wijzen;

2.2.1 Overwegende dat de vacantverklaring van een betrekking en de oproep van de kandidaten in de regel moeten worden beschouwd als voorbereidende handelingen welke op zichzelf niet voor nietigverklaring vatbaar zijn, maar waarvan de onregelmatigheid in voorkomend geval kan worden aangevoerd ter ondersteuning van een beroep tegen de eindbeslissing, met name de benoeming die er op gevolgd is;

2.2.2. Overwegende dat bij uitzondering de beslissing tot vacantverklaring wel onmiddellijk kan worden bestreden zonder dat het einde van de benoemingsprocedure moet worden afgewacht, indien zij als grievend zou kunnen worden beschouwd voor een belanghebbende; dat wat de huidige verzoekster betreft, zulks ter zake het geval zou kunnen zijn indien die beslissing genomen werd met miskenning van de plicht welke de benoemende overheid heeft om verzoekster in de vacante betrekking te benoemen, of van de plicht om haar keuze te beperken tot degenen die bij de vorige vacantverklaring regelmatig gekandideerd hebben, of nog, zoals aangenomen werd in het hiervoren aangehaalde arrest nr. 64.979, van 5 maart 1997, wanneer de benoemende overheid niet duidelijk heeft gemaakt waarom zij ervoor gekozen heeft de benoemingsprocedure van voren af aan te herbeginnen in plaats van deze weer op te nemen op het punt waar de door de Raad van State vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan;

2.2.3. Overwegende dat, zoals in vermeld arrest nr. 64.979 werd vastgesteld, behalve in uitzonderlijke gevallen, zoals bij vlakke loopbaan, de overheid niet verplicht is een aangevatte benoemingsprocedure te voltooien en zij derhalve na de vernietiging van een

benoeming de keuze heeft hetzij de procedure te hernemen op het punt waar de onrechtmatigheid zich voordeed, hetzij af te zien van de benoeming, hetzij een nieuwe procedure in te zetten, welke keuze echter wel op deugdelijke motieven moet berusten;

2.2.4. Overwegende dat verzoekster geen middelen aanvoert waaruit volgt dat de verwerende partij de rechtsplicht heeft verzoekster te benoemen; dat de vordering dan ook kennelijk niet gegrond is in zoverre ze strekt tot schorsing van de impliciete weigering verzoekster te benoemen;

2.2.5. Overwegende dat, in tegenstelling met de vorige vacantverklaringen, waarop de in de uiteenzetting van de feiten vermelde schorsings- en vernietigings-arresten nrs. 64.979 en 68.641 zijn gevolgd, te dezen wel een motivering voorhanden is voor de beslissing om de functie opnieuw vacant te verklaren; dat die motieven worden verwoord in een nota van de secretaris-generaal aan de Minister, hiervoren aangehaald in de samenvatting van de feiten onder nr. 1.6.;

2.2.6. Overwegende dat deze motieven lijken te volstaan ten aanzien van de beslissing om de benoemings-procedure van de aanvang af te hervatten, rekening ermee houdende dat het de benoemende overheid in beginsel vrij staat zulks te doen en dat niet klaarblijkelijk redenen voorhanden waren om de keuze te beperken tot degenen die ter gelegenheid van de vorige vacantverklaringen hadden gekandideerd;

2.2.7. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat aan de beslissing tot vacantverklaring waarvan de schorsing wordt gevorderd, het kenmerk van een louter voorbereidende handeling moet worden toegekend; dat de vordering tot schorsing ervan dan ook niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien november 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS

J. DE BRABANDERE.